

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Kamila Firko

Protokolant Sylwia Domańska

po rozpoznaniu dnia 17 marca 2015 roku sprawy

J. K.

urodzonego (...) w J.

syna (...) z domu B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 29 listopada 2014 roku na wysokości posesji nr (...) w miejscowości J. woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (I bad. -0,90 mg/l; II bad. – 0,86 mg/l alkoholu w wydychanym z płuc powietrzu) kierował samochodem marki F. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym,

tj. o czyn z art. 178 a § 1 k.k.;

I. oskarżonego **J. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178 a § 1 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę grzywny w wysokości 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku;

III. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 200 (dwustu) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego w pkt II środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy oskarżonego nr (...) od dnia 29 listopada 2014 roku;

V. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Świdnicy koszty sądowe, w tym wydatki w łącznej kwocie 70 złotych i opłatę w kwocie 70 złotych.

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu rozprawy głównej Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

W dniu 29 listopada 2014 roku oskarżony J. K. wypił alkohol w postaci 25 gram wódki i czterech piw a następnie prowadził swój samochód marki F. (...) nr rej. (...) w miejscowości J. na wysokości posesji nr (...).

W chwili zatrzymania pojazdu przez patrol Policji oskarżony był w stanie nietrzeźwości, badanie wykazało 0,90 mg/l, 0,86 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego, k. 8-9, 35-35v.,

protokół badania stanu trzeźwości, k. 2.

Oskarżony J. M. urodzony (...), o wykształceniu zawodowym – rolnik, jest żonaty i ma 2 dzieci na utrzymaniu. Pracuje jako operator, uzyskując dochód miesięczny w wysokości 2500 złotych.

Oskarżony nie był dotychczas karany.

Dowód: dane osobo- poznawcze, k. 8,;

dane o karalności, k. 11.

Oskarżony J. K., któremu zarzucono popełnienie występku z art. 178a § 1 kk, przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu i złożył wyjaśnienia w toku postępowania przygotowawczego jak też przed Sądem.

W postępowaniu sądowym oskarżony cofnął zgodę na skazanie bez przeprowadzenia rozprawy w trybie art. 335 § 1 k.p.k.

Sąd zważył nadto, co następuje:

Oceniając zgromadzone w toku postępowania przygotowawczego materiały dowodowe w postaci wyjaśnień oskarżonego oraz protokołu badania stanu trzeźwości Sąd uznał, że sprawstwo i wina oskarżonego jak też okoliczności popełnienia przez niego zarzuconego mu występku nie budzą żadnych wątpliwości. Oskarżony przyznał się do popełnienia przestępstwa i złożył konsekwentne oraz wiarygodne wyjaśnienia, korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym w postaci protokołu badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

W związku z powyższym oskarżony został uznany za winnego tego, że w dniu 29 listopada 2014 roku na wysokości posesji w miejscowości J., znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie 0,90 mg/l, II badanie 0,86 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) kierował samochodem osobowym marki F. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym, tj. popełnienia występku z art. 178a § 1 k.k.

Wymierzając oskarżonemu karę i środki karne Sąd wziął pod uwagę dyrektywy zawarte w art. 53 k.k., bacząc aby kara i środki karne były współmierne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu a ich dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonego.

Przy wymiarze kary i środków karnych wobec oskarżonego Sąd jako okoliczności obciążające uwzględnił: nagminność tego rodzaju przestępstw, społeczną szkodliwość czynu oraz fakt, że stopień nietrzeźwości oskarżonego nie był nieznaczny.

Ponadto Sąd uwzględnił przy wymiarze kary i środków karnych jako okoliczności łagodzące właściwości i warunki osobiste dotychczas niekaranego sprawcy, w tym jego wiek (47 lat) oraz postawę w toku prowadzonego postępowania. Oskarżony składał od początku postępowania szczegółowe wyjaśnienia, przedstawiając konsekwentnie przebieg zdarzenia. Wyraził również skruchę z powodu naruszenia przez siebie po raz pierwszy zasad obowiązującego porządku prawnego. Taka postawa oskarżonego powinna być niewątpliwie dostrzeżona przez Sąd i należycie uwzględniona przy wymiarze kary.

W oparciu o powyższe okoliczności Sąd przyjął, że grzywna wymierzona oskarżonemu na podstawie art. 178a § k.k. w wysokości 70 stawek dziennych grzywny po 10 zł będzie stanowić wystarczającą dolegliwość dla oskarżonego i spełni wobec niego cele zapobiegawcze oraz wychowawcze kary.

Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w pkt II części rozstrzygającej wyroku orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres roku, przyjmując, iż pobawienie oskarżonego możliwości prowadzenia pojazdu od dnia zdarzenia przez okres roku stanowiło i stanowić będzie niewątpliwie poważną uciążliwość dla oskarżonego i w tym przypadku – w ocenie Sądu - zapewni właściwą realizację wobec oskarżonego dyrektywy prewencji indywidualnej.

Nadto, przy uwzględnieniu powołanych wyżej okoliczności dotyczących wymiaru kary i środków karnych, na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeczono od oskarżonego na rzecz Funduszy Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 200 złotych.

Zgodnie z przepisem art. 63 § k.k. na poczet orzeczonego w pkt II wyroku zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy nr (...) od dnia 29 listopada 214 roku.

Na podstawie art. 627 § 1 k.p.k. wobec skazania oskarżonego obciążono go kosztami postępowania w całości, w tym wydatkami postępowania w wysokości 70 złotych oraz zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych wymierzono mu opłatę w kwocie 70 złotych.